

jono Sargą, pradžioje buvo mėnesinis, dabar išėina kas dvi savaiti. Jo leidėjas yra lojnyų apeigų patrijarka. Pranciškoniai (vienuoliai) leidžia vieną laikraštį trimis kalbomis: prancūziškai, itališkai ir ispaniškai. Laikraščio vardas toms trimis kalbomis reiškia "Sventąją Žemę" (La Terre Sainte, La Terra Santa ir La Tierra Santa). Tie laikraščiai nuo naujų metų žymiai pagerėjo.

Filipinų Salos.

Tos salos yra netoli Azijos Ramiąjame Vandenyje. Jų gyventojai kitados buvo stabmeldžiai juodukai, bet ilgainiui tapo katalikais. Dabar tos salos yra Suvienytų Valstijų valdžioje. Paskutiniu laiku dedama daug pastangų, kad jų gyventojus pavertus protestantais. Ne valdžia tą daro, tik dvi įstaigai. Pirmiausiai darbuojasi Y. M. C. A. (Jaučių Vyrų Krikščioniškoji Sąjunga). Ji labiausiai gauda Filipiniečių studentus, kurie eina mokslus Amerikoje. Tokių studentų yra apie 3000. Antra įstaiga yra Silliman Institute. Ji katalikams duoda daug pinigines pašėpas, bet ją organizuoja taip, kad jaunikaičiai netektų tikėjimo. Seniaus Silliman Institute mūduodavo tik labdarybės darbą varas, dabar jau aiškiai pripažįsta savo tikslus ir džiaugiasi, kad neseniai protestantais padarė 126 studentus, o Liepos 11 d., 1920 m. dar 14 naujų prisidėjo. Katalikai iki šiol mažai tesirupino apginti savuosius. Dabar padaryta nors tiek, kad kun. T. A. Murphy surinko žinias apie protestantavimo puolimą ant Filipiniečių ir kviečia katalikus gintis. Geriausia būtų tą padaryti sutarus visiems katalikams per Katalikų Gerovės Tarybą.

Čeko-Slovakija.

Naujoji atskala susidariusi Čeko-Slovakijoje neduoda katalikams ramybės. Kovo mėnesyje keli atsimesusieji nuo katalikų tikėjimo kunigai atėjo pas Pragos arkivyskupą Kordačę, sakydami norį matytis su juomi. Jis per savo pagalbininkus atsakė apsimas su jais kalbėti kaip su piliečiais, bet ne kaip su atskalais atstovais. To atsakymo atka-

lunai apostatai nesitikėjo ir nenorėjo. Kaip tik arkivyskupas juos išleido, vienas tuojaus ėmė skaityti reikalavimus, kad atskalunams valia būtų gyventi katalikų klebonijose ir pamaldas laikyti katalikų bažnyčiose. Arkivyskupas trumpai ir aiškiai atsakė to neleisiąs. Tada jie žadėjo savo tikslus pasiekti kitokiais būdais. Vienas savo tikėjimo ir įžadų atsižadėjusis kunigas Krejčė, budamas Seimo nariu, įnešė sumanymą į Seimą, kad valdžia priverstų katalikus įsileisti atskalunus į savo bažnyčias ir klebonijas. Kun. D-ras Kroihner yra taip-gi seimo atstovas. Jis įnešė visai priešingą sumanymą. Čeko-Slovakijos katalikai kun. Šramek'o vedami padarė užklauziną vidujinių dalykų, apšvietos ir teismų ministras, ar jie žino, kad atskalunai neduoda katalikams nurimti lauzdami pačias svarbiausias teises, ir ar ministrai ketina stoti teisybės pusėje. Kadangi katalikų atstovų yra gana daug, valdžia tariasi ir derisi su katalikų atstovais, kad galėtų duoti atsakymą ir katalikams pakentimą ir nedorėlius patenkinti.

Austrija.

Vienna, Balandžio 2 d. Šitoje šalyje buvo įstatas, kad moterystėms valia buvo skirtis, jei jos nebuvo imtos katalikų bažnyčioje. Katalikiškosios moterystės turėjo prisilaikyti katalikiškų įstatų. Austrijai įpuolus į nelaimę socialistai gavo valdžią. Jie be parlamentto, be žmonių atstovų sutarimo ėmė laužyti tą teisę, leisdami ir katalikiškas moterystes tvarkyti nekatalikišku būdu. Ta socialistų malone pasinaudojo pirminis p. Sever. Todel moterystės asmenų vedusių katalikų bažnyčioje, paskui pasimetusių su savo poromis ir ėmusių gyventi su kitomis Austrijoje vadinasi Sever moterystėmis. Tokių moterystėjų socialistams viešpataujant įvyko 1865 m. Perieitais 1920 metais socialistai prarado rinkimus. Katalikai priėję prie valdžios nemaino teisių, kurias yra išleidę žmonių atstovai, todėl nevelija Sever moterystėjų. Bet anos socialistiškios moterystės nerimsta. Del jų kolo būtų teismuotis, bet ne kaip su atskalais Austrijos teismui, kuris

pripažino, kad ministrai, nors jie būtų socialistai, neturi teisės mainyti žmonių atstovų sutartus įstatus, ir kad Sever moterystės visai nėra moterystės.

Prancūzija.

Paryžius, Kovo 23 d. Lyone, Prancūzijoje neseniai buvo katalikų kongresas. Jame pirmininkavo kardinals Marvin. Iš apyskaitų pasirodė, kad Lyono vyskupijoje yra 701 parapijinė mokykla su 52,000 mokinių. Metinės išlaidos mokslo reikalams yra 5 milijonai frankų.—Kard. Marvin įkurė "Katalikų Teisių Apgynimo Sąjungą." Ji dabar turi 52,000 narių.

Paryžius, Balandžio 2 d. Žymus Prancūzijos teisininkų skaičius sutarė prašyti parlamento, kad išleistų įsakymą moterystėjų persiskyrimo bylas nagrinėti teismuose neleidžiant publikos į juos, nes susipykė tarp savęs vyrai ir moterys dažnai prikalba labai nešvarių dalykų. Jų beklausydama publika genda. Kiti tyčia vaikščioja į teismus tu šlykščių kalbų klausyti.—Katalikai Prancūzijos teisininkai susivaziavę mieste Caen sutarė visai neprisiimti tokių bylų ginti.

Paryžius Balandžio 2 d. Čionai yra Katalikų Inžinierių Sąjunga. Jos nariai yra baigę mokslus įstaigoje Ecole Centrale des Arts et Manufactures (Centralė Dailės ir Manufacturos Mokykla). Paryžiuje yra trys augštos inžinierių mokyklos: Ecole Polytechnique, kurioje mokinasi armijos ir laivyno inžinieriai, Ecole de Mines, kur mokinasi kalnų inžinieriai ir augščiau minėtoji mokykla, kuri rengia civilius inžinierius. Šimet civilijų inžinierių Sąjunga Paryžiuje sutarė Velykinę Komuniją priimti ir corpore penktame Gavėnios sekmadienyje bažnyčioje Notre Dame. Aštuoni šimtai inžinierių tą išpildė Paryžiuje. Mišias laikė kun. Grangeneuve, kuris ir pats yra inžinierius baigęs Dailės ir Manufacturos Mokyklą. Kituose Prancūzijos miestuose katalikai inžinieriai padarė taippat.

Anglija.

Westminster, Balandžio 4 d.

ras ir gana greitai jis linko į tą gyvenimo pusę, kada jau laikas pasilsėti ir didžiutis tuomi, kas uždirbta pirmoje gyvenimo dalyje.

Mus aprašomasis vyras buvo igijęs didelių turtų švino kasyklose, bet buvo praradęs sveikatą.

Vienu tarpu pasklido garsas, kad keleivis kefina grįžti namo numirti. Likusieji giminės ir kaimynai jautėsi atgiję prieš pasitikiant jį. Jis atpirkė tėviškę ir norėjo senam tėveliui gražinti laimę. Kadangi jis grįžo netekęs sveikatos, bet karštai mylėdamas senąją vietą, tai kaimynų ir giminių jausmai pasidarė ytin smarkesni.

Galutiniai jis parvažiavo su savo pačia. Ji buvo didelė rusti moteriškė ir nepatiko jausmingiems kalnėnams, bet jie ją priėmė meilingai. Juodu buvo bevaikiai.

Veikiai namiškiai patyrė, kad ji buvo aitrų protestantė ir kad jos vyras buvo praradęs tikėjimą. Pradžioje giminės buvo skaudžiai nustebe, paskui jie tylomis liudėjo. Pargrįžusioje sveikata buvo taip sumenkusi, kad namiškiai nesveikatą pakaltindavo už tikėjimo priedermių nepildymą. Bet mėnesiai slinko paskui mėnesius, tačiau nei vyras nei jo žmona nepasirodydavo bažnyčioje. Kai kurie giminės išdrįso mandagiai ištarti pastabą. Jie tik piktuoma sukėlė. Senelis tėvas ir tas paliovė ką nors sakęs. Vietinis klebonas buvo geras ir protingas ganytojas. Jis atvažiavęs į svečius priminė priederme, bet ligonis šurkščiai jam atsakė. Tada senieji draugai ir pažįstami pakraipė galvas ir nuliudo, kad žmogus netolymas mirties taip mažai tesirupina, jog turės Dievui išduoti skaitlių iš sugaišyto gyvenimo.

Laikas bėgo. Nelaimingasis žmogus išeidamas retkarčiais į gatvę savo gimtiniame miestelyje apalpdavo, bet jis to nepaisydavo tik derėdavo su kaimynais galvijus ar javus visai užmiršdamas, kad mirtis greitai joja pas jį ar jis pas ją. Jo

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Ilgas Mišių Laikymas.

Klausimas. Iš Lietuvos gavau "Vaikų Knygėlę" Šv. Kazimiero Dr.-jos leidinys No. 228. Tenai ant 78 puslapio skaitome "Ką čia apie kunigą Bielskį parašiau, nėra tai pasaka, bet tikra teisybė. Ir vėl ant 77 puslapio skaitome "Kun. Bielskis kas rytas eidavo išpažinties, dvejetainį valandų taisydavos Mišias laikyti, antrą tiek Mišias laikydavo." Tai-gi norėčiau paklausti, kodėl kun. Bielskis taip ilgai Mišias laikė. Juk musų kunigai jas atlaiko į pusę valandos, kartais ir mažiau. Ar kun. Bielskis neprasikalto šiam dalykui? **Ona.**

Atsakymas. Bažnyčios patarmė yra, kad skaitytinės Mišios būtų ne trumpesnės dvidešimties minučių, nei ilgesnės 30 minučių, atskaičius nagrinėti teismuose neleidžiant publikos į juos, nes susipykė tarp savęs vyrai ir moterys dažnai prikalba labai nešvarių dalykų. Jų beklausydama publika genda. Kiti tyčia vaikščioja į teismus tu šlykščių kalbų klausyti.—Katalikai Prancūzijos teisininkai susivaziavę mieste Caen sutarė visai neprisiimti tokių bylų ginti.

Šimet Londone katalikų katedroje vadinamoje Westminster Cathedral Didžios Savaitės metu ir Velykose budavo daugybė žmonių ypač muzikos žinovų. Katedros giesmių direktorius Dr. Terry Cambridge'o universiteto ir kituose knygynuose atrado senų gaidų, kurias Anglai giedodavo bažnyčiose prieš atsimesiant nuo katalikų tikėjimo. Tarp kitko atrasta ir Mišios giedotos karaliaus Enriko VIII kopyčioje prie jam persiskiriant su teisėta pačia ir Bažnyčia. Tas senas Anglų giesmes dabar atkartoją katalikų katedra. Jas išgirdę Anglijos patrijotai sako, kad savo tėvynės senovę jie šandie beatranda katalikų bažnyčioje.

Londonas, Balandžio 1 d. Šimet Liepos 17, 18 ir 19 dd. bus katalikų Šv. Rašto garbintojų kongresas mieste Cambridge, Anglijoje. Kardinalai Bourne ir Gasquet dalyvaus tame kongrese. Kongreso prirengiamieji darbai eina greitai ir veikia bus užbaigti. Kongrese bus ypatingos Mišios šv. Jeronimui pagerbti, nes jis buvo didžiausias Šv. Rašto mokslininkas krikščionijos pradžioje.

dievotumu, tada jam nevalia jų atlikti trumpiau negu į 20 minučių, bet ilgiau pratęsti gali kiek nori. Tik nevalia pridėti nei kokių savo arba kito išrašų maldų, nėsančių mišiole ir neskirtų tai dienai, kada Mišios laikomos.

Prisirengimas Mišioms yra labai aiški priedermė, bet ne po nuodėmė. Mišiole atspausdintosios prisirengimo maldos trunka atkalbėti 5—10 minučių. Paprastai kunigai prieš Mišias sukalba tas maldeles. Jie jas praleidžia jei buva atlaikę pusvalandžio apmąstymą tą dieną. Neturintiems priedermės tarnauti žmonėms labai pagirtina ilgus prisirengimus prie Mišių. Kas turi daug darbo, tas negali keturių valandų arba daugiau pavesti rytmetiniam maldingumui.

Ne visi žmonės vienais būdais tarnauja Dievui. Kun. Bielskis tą darė rupestingai rengdamasis laikyti Mišias ir lėtai laikydamas jas. Kiti tarnaudami žmonėms, tarnauja Dievui.

Inkvizicija.

Klausimas. Kas ta buvo inkvizicija, kas ją suorganizavo, kokiamete, kokiems tikslams; kas ją panaikino ir kodėl, ir ar šandie randasi žmonių, kurie inkviziciją palaiko ar bent jai pritaria?

A. Lukas.

Atsakymas. Apie Inkviziciją plačiai buvo rašyta "Drauge", dabar nesinorėtų atkartoti. Bet štai trumpi atsakymai Tamistos klausimams.

Inkvizicija yra trejopa: dvi tikrosios ir viena šmeižtinė. Tikrosios inkvizicijos buvo šitos: visatinė, arba bažnytinė inkvizicija ir didžioji arba išpažintoji inkvizicija. Šmeižtinė inkvizicija yra padauginamas ispaniškosios inkvizicijos kalėjų ir perdėjimas jų ant bažnytinės. Tą trečiąją įvedė Maurai ir Žydai, kuomet Ispanų tauta pasiluosavo iš po jų prispaudimo penkioliktojo šimtmečio pabaigoje.

Didžioji, arba Ispanų inkvizicija pasidarė tada, kada Ispanijos dvasiškija patarnaudama savo tautos kovai su prispaudėjais, bažnytinę įstaigą leido paversti politiškos kovos įrankiu. Nors Ispanų kova už neprigulmybę ir lai-

svę prieš užkariavusius ir prislėgusius juos Maurus ir tų ščiausias nuolatinis Bažnyčios, talkininkus Žydus buvo labai teisėta, nors bažnytinės įstaigos pavedimas politiškiems tikslams buvo labai didelė pagelba tai kovai laimėti, tačiau Ispanų negalime pagirti už tai, nors tol, kol yra lengva-pročių žmonių nesuprantančių praeities ir tikinčių šmeižtams labiau negu istorijai.

Ta įstaiga, kurią Ispanų dvasiškija leido karaliams paversti politikos įrankiu vadinosi Sancta et Universalis Inquisitio—t. y. Sventas ir visatinis tyrinėjimas. Ji tapo įvesta apie 1233 metus. Jos įvedimo reikalas buvo tas, kad bažnyčios teismuose prieš išduosiant ištarmę būtų perklausinėjami ne vien liudininkai, bet kad teismo įgalotieji asmenys ištirtų dalyką nepri-gulmingai nuo liudininkų, kuriuos stato besibylinėjancius, t. y. skundikas ir skundžiamasis. Inquisitio lotyniškai reiškia—žinių ieškojimas, arba ištyrimas.

Šandie yra daug šmeižtinės inkvizicijos šalininkų ir darbuotojų. Lietuvių tarpe gana žymus yra "Naujiųjų" kape-lionas, jų "kunigu" vadina-mas p. Mockus. Šandie nėra nei vieno asmens, išskiriant gal kai kuriuos Ispanų istori-kuos, užtariančio didžiąją Ispanijos inkviziciją. Šandie visi riinti teisių mokslininkai pripažįsta, kad dalyko ištyrimas, ypač kriminaliuose dalykuose, yra būtina reikalingas, kad teismo ištarmė išeitų rimtai prirengta, kad ji mažiau prigulėtų nuo galėjimo nelygiai parinkti apkaltinimo ir patei-sinimo liudininkus.

Šituo žvilgsniu inkvizicija yra daug platesnė už Ispaniją ir var-tojama ne vien katalikų Bažnyčios teismuose. Inkvizicijos Kongregacija, kuri tapo įkurta Ryme trylik-tame šimtmeityje tebėra ir dabar. Bet iš teismo įstaigos ji pavirto į tikėjiminio mokslo įstaigą. Kilus ginčams tarp tikėjimo mokslininkų katalikų, kuomet tie ginčai gali pakrypti į blėdingą užsikarščiavimą ar gauti kitokią kenksmingą ypatybę, Inkvizicijos Kongre-gacija visą abiejų ginčo pusių parengtą mokslo medžiagą, iš-duoda ištarmę, kurios papras-tai klauso visi katalikų teolo-gai. Nors ta ištarmė neturi neklaidingumo, kaip popėžiaus

Nors Velykų iškilmė nelabai tinka pabarantiems pamokslams, bet kunigas bardamas žmones už priedermių nepildymą turi teisės pasakyti, kad jų tikėjimas yra negyvas, ir kad nei Kristaus atsikėlimas nėra jiems naudingas.

Stacijų vaikščiojimas, aukos parapijai davimas nėra priedermės, bet patarmės. Todel tųdviejų daiktų neišpildymas nerodo tikėjimo sunykimā ir netrukdo naudotis Kristaus atsikėlimo vaisiais.

Tečiaus velykinė auka ne visur vienokią turi reikšmę. Vietomis ji yra grynai liuosos valios darbas. Kitur ji yra dalis parapijinio mokesčio. Pa-rapijinė mokesčiai visur yra tikra kataliko priedermė dar didesnė negu nevalgymas mė-sos penktadieniais. Vienam valgant mėsą pasninke, kitam nesunkėja pasninkas; bet vienam nemokant parapijinės mokesties, visiems parapijos žmonėms sunkėja parapijos iš-laikymas.

Po to ligonis dar labiau sumenko ir jau retai beišeidavo į gatvę. Pagalios jis liovėsi rodėsi visai. Sodžius šnekėjo, kad ligonis nekeliąs iš patalo. Jei kas jį atlankydamas neuž-trukdavo ir nemėdavo religijos, tai jis budavo mandagus ir malonus. Taippat ir jo žmona. Ji išrodė taip-gi nesveika tiems kurie dėmėdavosi, bet ji nekuomet nesiskundė.

Vieną dieną dėdė ir krikštėtatėvis atėjęs aplankyti ligonio suprato, jog jam tikrai nebeadau teliko gyventi ir bijodamas sukelti nenaudą piktuomai lygiai neminėjęs dušios tik liudnas ir skaudama širdimi. Parėjęs dėdė pasisakė pačiai kaip jam graudu ir skaudu.

— Užprašykime Mišias už jį, tarė ji, ir abu išklausysiva melsdamosi už jį.

— Gerai tu sakai, patvirtino vyras; aš tuojaus einu pas kunigą.

Klebonija buvo nepertoliausiai. Senukas nuėjo tenai. Po valandos jis sugrįžo linksmesnis. Jis buvo pasakęs klebonui savo rupestį ir klebonas pažadėjo ryto atlaikyti Mišias.

Rytą metą senukas ir senutė anksti prieš laiką pasidabi-nę atėjo į bažnyčią, maldingai išklausė Mišių ir meldėsi už vargšą užkietėjusį nusidėjęlį netolyumą mirties giminę.

(Pabaiga bus).

įstarmė, tačiau ji yra augščiausias nuolatinis Bažnyčios, jos pačios įstatytas autorite-tas tikėjimo dalykuose. Už Inkvizicijos ištarmę augštesnė yra Visatinė Tarybos ir Po-pežiaus ištarmė, bet tiedvi jau turi neklaidingumo ypatybę ir yra ne Bažnyčios tik Kristaus įstatytas.

Ispanija savo inkviziciją pa-naikino 1820 metais. Panaiki-nimas įvyko tiesą sakant, per vėlai, nes visa organizacija jau seniai buvo netekusi tik-rojo tikslo. Bažnytinė inkvi-zicija, kaip matėme tebėra ir dabar. Ji naudingą darbą dir-ba. Šmeižtinė inkvizicija iš-nyks tada, kada žmonės liau-sis tikėję šmeižtais.

Klausimas. Ar musų Išga-nytojas atsikėlė visiems krikščionims katalikams sykiu, ar tik tiems, kurie turėjo laiko apvaikščioti Stacijas ir auko-ja bažnyčiai nemažiau dolie-rio. **K. M. K.**

Atsakymas. Stacijų vaik-ščiojimas ir dolierio aukavi-mas bažnyčiai yra labai geri daiktai. Kaip iš kitų taip ir ši-tų dviejų gerų darbų pasiro-do, ar žmogaus širdyje tikėji-mas yra gyvas ar negyvas.

Vieni gerieji darbai yra priedermėmis, kiti yra tiktai patarmėmis. Jeigu katalikas neišpildo savo priedermių, tai tikėjimas jo širdyje yra suny-kęs. Bardamas žmones už ne-priėjimą Velykinės Komunijos, už nepasnikimą Gavė-nios, už Mišių neklusumą šventomis dienomis už Dievo įsakymų laužymą, kunigas turi teisę pasakyti, kad tokių žmonių tikėjimas yra negyvas, nes kiekvieno kataliko tikra priedermė yra ir Velykinę at-likti ir Gavėnę pildyti, ir Mi-šių šventadieniais klausyti ir Dievo įsakymus pildyti.

Nors Velykų iškilmė nelabai tinka pabarantiems pamokslams, bet kunigas bardamas žmones už priedermių nepil-dymą turi teisės pasakyti, kad jų tikėjimas yra negyvas, ir kad nei Kristaus atsikėlimas nėra jiems naudingas.

Stacijų vaikščiojimas, aukos parapijai davimas nėra priedermės, bet patarmės. Todel tųdviejų daiktų neišpildymas nerodo tikėjimo sunykimā ir netrukdo naudotis Kristaus atsikėlimo vaisiais.

Tečiaus velykinė auka ne visur vienokią turi reikšmę. Vietomis ji yra grynai liuosos valios darbas. Kitur ji yra dalis parapijinio mokesčio. Pa-rapijinė mokesčiai visur yra tikra kataliko priedermė dar didesnė negu nevalgymas mė-sos penktadieniais. Vienam valgant mėsą pasninke, kitam nesunkėja pasninkas; bet vienam nemokant parapijinės mokesties, visiems parapijos žmonėms sunkėja parapijos iš-laikymas.

Po to ligonis dar labiau sumenko ir jau retai beišeidavo į gatvę. Pagalios jis liovėsi rodėsi visai. Sodžius šnekėjo, kad ligonis nekeliąs iš patalo. Jei kas jį atlankydamas neuž-trukdavo ir nemėdavo religijos, tai jis budavo mandagus ir malonus. Taippat ir jo žmona. Ji išrodė taip-gi nesveika tiems kurie dėmėdavosi, bet ji nekuomet nesiskundė.

Vieną dieną dėdė ir krikštėtatėvis atėjęs aplankyti ligonio suprato, jog jam tikrai nebeadau teliko gyventi ir bijodamas sukelti nenaudą piktuomai lygiai neminėjęs dušios tik liudnas ir skaudama širdimi. Parėjęs dėdė pasisakė pačiai kaip jam graudu ir skaudu.

— Užprašykime Mišias už jį, tarė ji, ir abu išklausysiva melsdamosi už jį.

— Gerai tu sakai, patvirtino vyras; aš tuojaus einu pas kunigą.

Klebonija buvo nepertoliausiai. Senukas nuėjo tenai. Po valandos jis sugrįžo linksmesnis. Jis buvo pasakęs klebonui savo rupestį ir klebonas pažadėjo ryto atlaikyti Mišias.

Rytą metą senukas ir senutė anksti prieš laiką pasidabi-nę atėjo į bažnyčią, maldingai išklausė Mišių ir meldėsi už vargšą užkietėjusį nusidėjęlį netolyumą mirties giminę.

(Pabaiga bus).

Kun. P. Bučys.

Vienų Mišių Auka.

Parašė Kun. R. W. Alexander.

Kalvatoje, Vakarų Pensylvanijoje pirm keletu metų du broliu ukinisku gyvena vienas šale kito. Jūdvių platus laukai susėjo šonais. Juodu buvo kietu kaip tie ažuolai, kuriuos naujokai Amerikoje kirsdavo pradedant čionai žemę dirbti, juodu buvo protingu, sumaniu, labai padoriu ir stipriu. Jiedvien patikdavo žali laukai, mėlynas dangus ir visa kuom gamta turtinga. Juodu mėgdavo knygu skaityti, tik retai jų gaudavo gyvendamu toli nuo miestų kalnuose. Abudu buvo maldingu ir netingėdavo garbinti Dievą.

Visi kaimynai gerbdavo tuodu ukininku. Juodu turėjo daug vaikų. Vienas ypatingai mylėjo savo sūnų, kurį į krikštą buvo nešęs jo brolis. Tas vaikinys peraugo abiejų ukininkų namų gyvenimą. Dar tebebudamas jaunutis jis užsimanė išeiti iš namų ir ieškotis didelio pelno viename dideliame Vakarų Amerikos mieste. Tam tikslui jis paliko abi šeimyni nu-liudusi, atsižadėdamas laimingų ir sveikų namų, ramaus ir gero gyvenimo ukėje. Tėvas su motina meilingai jį atkalbi-nėjo ir barė, bet jis nepaklausė. Vieną dieną jis iškeliavo į miestą, o namiškiai, mylėdami sūnų ar brolių verkė.

Pradžioje jis netingėdavo parašyti namiškiam apie save. Laiškai pareidavo sutartais laikais. Jis nepametė religijos. Kaip buvo ištikimas katalikas, taip ir likosi—geras sunus ir meilingas brolis. Metams bebėgant laiškai pasidarė retesni, ilgainiui visai paliovė ėję.

Ėmė eiti ir dešimtmečiai. Tėviškėje ėmė darytis permai-nų. Vaikai vieni paskui kitus lyg paukšteliai išskrido iš liz-do. Atėjo nelaimių ir pačiam ano vyruko tėvui. Ukėje apsi-gyveno svetimas. Vyrukas tuomet jau buvo pilnų metų vy-